

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-324/06)

(2006/C 224/52)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Szmytkowska i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2004/116/WE z dnia 23 grudnia 2004 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 82/471/EWG w zakresie włączenia Candida guilliermondii⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/85 upłynął w dniu 30 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 379, str. 81.

Odwwołanie wniesione w dniu 25 lipca 2006 r. przez Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie T-279/03 Galileo International Technology LLC I in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-325/06 P)

(2006/C 224/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Galileo International Technology LLC, Galileo International LLC, Galileo Belgium SA, Galileo Danmark

A/S, Galileo Deutschland GmbH, Galileo España, SA, Galileo France SARL, Galileo Nederland BV, Galileo Nordiska AB, Galileo Portugal Ltd, Galileo Sigma Srl, Galileo International Ltd, The Galileo Company, Timas Ltd (trading as Galileo Ireland) (przedstawiciele: J.-N. Louis i C. Delcorde, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania

— Orzec, że

wyrok Sądu (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie T-279/03 Galileo i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich zostaje uchylony w całości.

— W drodze nowego orzeczenia

- I. a) Zakazać Komisji posługiwanie się nazwą Galileo w jakikolwiek sposób w związku z projektem systemu radionawigacji satelitarnej i nakazać jej zaprzestania nakłaniania, pośrednio lub bezpośrednio, jakichkolwiek podmiotów trzecich do posługiwania się tą nazwą w ramach wspomnianego projektu, a wreszcie zakazać jej jakiegokolwiek udziału w posługiwaniu się tą nazwą przez podmioty trzecie.
- b) Zasadzić od Komisji zapłatę wnoszącym odwołanie, działającym wspólnie i solidarnie, kwoty 50 milionów euro odszkodowania za poniesione szkody majątkowe.

II. Tytułem żądania ewentualnego

W razie, gdyby Komisja nadal posługiwała się nazwą Galileo, zasądzić od niej zapłatę wnoszącym odwołanie kwoty 240 milionów euro.

III. Zasadzić od Komisji, od dnia wniesienia odwołania, zapłatę wnoszącym odwołanie odsetek w wysokości stawki referencyjnej EBC powiększonej o dwa punkty, liczonych od dnia wystosowania wezwania z dnia 30/04/01.

IV. Obciążyć stronę pozwaną kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi błąd, jakiego dopuścił się on, uznając oferowanie przez uprawnionego ze znaku towarów lub usług na rynku za warunek stwierdzenia naruszenia jego praw w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽²⁾.

Kwestionują oni następnie zawężającą wykładnię pojęcia „używania w obrocie”, w zakresie, w jakim zgodnie z tą wykładnią wspomniane pojęcie dotyczy tylko działalności gospodarczej. Zdaniem wnoszących odwołanie wyrok Sądu zawiera zresztą liczne sprzeczności, szczególnie w odniesieniu do zarobkowego lub niezarobkowego celu projektu „Galileo” oraz pewnego i przewidywalnego charakteru szkody.

Wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi również zaniechanie właściwego rozpatrzenia ich argumentacji opartej na naruszeniu ich firm i nazw oraz pominięcie okoliczności, iż art. 8 konwencji paryskiej o ochronie własności intelektualnej z dnia 20 marca 1883 r., ostatnio zrewidowanej w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i zmienionej w dniu 28 września 1979 r. (3), stanowi wiążące minimum.

Wnoszący odwołanie zarzucają wreszcie Sądowi naruszenie zasad odpowiedzialności Komisji. Ich zdaniem bowiem w prawie znaków towarowych uprawnienia wynikają z przyznania praw, a nie z twórczości.

(1) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

(2) Dz.U. 1989, L 40, str. 1.

(3) Zbiór Traktatów Narodów Zjednoczonych, tom 828, nr 11847, str. 108.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-326/06)

(2006/C 224/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i R. Vidal Puig, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającej statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/86/WE upłynął w dniu 8 października 2004 r.

(1) Dz.U. L 284 str.22

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-327/06)

(2006/C 224/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Enegren i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 11 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

(1) Dz. U. L 80, str. 29.